

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 czerwca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.15zv ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz.1842 z późn. zm.) oraz w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 423, z późn. zm.) odmówił R. B. (1) prawa do jednorazowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że R. B. (1), jako osobie prowadzącej działalność gospodarczą i jednocześnie osobie zgłoszonej do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę u płatnika (...) S.A., nie przysługuje prawo do świadczenia postojowego.

/decyzja k.4 - 5 akt ZUS/

W odwołaniu od powyższej decyzji R. B. (1) podniósł, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, gdyż działalność gospodarczą w postaci spółki cywilnej prowadzi wspólnie z R. P., a w firmie (...) był zatrudniony na 1/64 etatu i z tego tytułu osiągał dochód w wysokości 21,90 zł.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.10 – 10 odwrót/

### **Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:**

Wnioskodawca R. B. (1) zamieszkuje na terytorium Polski i posiada obywatelstwo RP.

/okoliczności bezsporne/

Wnioskodawca rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 roku.

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca nie zawiesił prowadzenia działalności gospodarczej.

/okoliczność bezsporna/

Od dnia 20 marca 2020 roku w Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje stan epidemii w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 wywołującego chorobę (...) 19. Powyższy stan epidemii nie został zniesiony.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 17 października 2019 r. R. B. (1) rozpoczął pracę w (...) S.A., gdzie powierzono mu obowiązki specjalisty ds. kredytów/doradcy klienta w wymiarze czasu pracy wynoszącym 1/100 etatu. Umowa o pracę została zawarta na czas określony od dnia 17 października 2019 r. do dnia 30 czerwca 2022 r.

/dokumentacja osobowa wnioskodawcy k.160/

W związku z zawarciem ww. umowy o pracę, płatnik składek zgłosił wnioskodawcę do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

/zgłoszenie do ubezpieczeń k.67/

Wnioskodawca podpisał z (...) S.A. umowę o współpracę 4 listopada 2016 roku i w ten sposób stał się agentem, w związku z tym sprzedawał produkty za pośrednictwem (...) i wystawiał faktury, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą. Ponieważ część produktów można sprzedawać tylko będąc pracownikiem Spółki, to w 2019 roku została zawarta z odwołującym umowa o pracę na 1/100 etatu. Bank wymaga bowiem, aby osoba sprzedająca jego produkty była zatrudniona na umowę o pracę nawet w takim niskim wymiarze.

W takim samym zatrudnieniu jak wnioskodawca pozostawało około 400-500 pracowników. Wszystkich obsługiwała jedna osoba – świadek K. W. (1). O tym kto ma być zwolniony K. W. decyduje w porozumieniu z Regionalnymi Dyrektorami Sprzedaży. Jeżeli konkretna osoba ma zawartą taką umowę o pracę jak skarżący, a nie wykazuje aktywności wymagającej jej zawarcia to podejmowana jest decyzja czy jest dalszy sens zatrudniania takiej osoby.

Skarżący, jeżeliby miał jakiegokolwiek klienta musiałby się zalogować do systemu bankowego za pośrednictwem swojego pracodawcy. Tymczasem ostatnie logowanie miało miejsce 4 stycznia 2018 roku.

K. W. wspólnie z Regionalnym Dyrektorem Sprzedaży ustaliła, że Spółka rozwiązuje umowę z odwołującym. K. W. posiada pełnomocnictwo pracodawcy do rozwiązywania umów o pracę. W dniu 18 lutego 2020 roku K. W. wystawiła wnioskodawcy rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z 2-tygodniowym okresem wypowiedzenia. To wypowiedzenie zostało przesłane przesyłką poleconą, ale nie wróciło zwrotne potwierdzenie odbioru. K. W. nie zgłosiła reklamacji na pocztę, a wystawiła nowe wypowiedzenie z nową datą - 25 marca 2020 r..

/zeznania świadka K. W. 00:07:10-00:43:30 e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2022r. k 176 i k 173-175/

W piśmie z dnia 18 lutego 2020 r. (...) S.A. oświadczyła, że rozwiązuje z R. B. (1) umowę o pracę zawartą w dniu 17 października 2019 r. z zachowaniem okresu wypowiedzenia wynoszącego 2 tygodnie.

/pismo k.22 i akta osobowe k 160/

Wskazane pismo zostało wysłane w dniu 20 lutego 2020 r. przesyłką poleconą nr (...) na adres prowadzenia przez R. B. (1) działalności gospodarczej tj. na adres ul. (...), (...)-(...) Ł.. Przesyłka została odebrana przez R. B. (1) o godzinie 17:36 w dniu 24 lutego 2020 r. w Urzędzie Poczтовым (...) ( Ł.).

/pismo k.22 , potwierdzenie odbioru k.87/

Informacja zwrotna o odebraniu (zwrotka) przez R. B. (1) powyższej przesyłki nie dotarła do (...) S.A.

/okoliczność bezsporna; zeznania świadka K. W. 00:07:10-00:43:30 e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2022r. k 176 i k 173-175/

W związku z brakiem informacji zwrotnej, płatnik składek podjął próbę doręczenia wnioskodawcy kolejnej przesyłki zawierającej kolejne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem z wnioskodawcą ( oświadczenie z dnia 25 marca 2020 r.).

/okoliczność bezsporna; oświadczenie z 25.03.2020 r. – akta osobowe skarżącego k 160; zeznania świadka K. W. 00:07:10-00:43:30 e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2022r. k 176 i k 173-175/

Przesyłka zawierająca oświadczenie płatnika z dnia 25 marca 2020 r. nie dotarła do wnioskodawcy i została zwrócona do nadawcy po prawidłowym awizowaniu.

/przesyłka k.93; zeznania świadka K. W. 00:07:10-00:43:30 e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2022r. k 176 i k 173-175/

W związku z brakiem otrzymania informacji zwrotnej o doręczeniu wypowiedzenia, płatnik składek nadal wypłacał R. R. wynagrodzenie (w okresie od lutego do grudnia 2020 r. wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 21,90 zł miesięcznie) i dokonywał stosownych rozliczeń z US oraz ZUS. K. W. uznała, że takie doręczenie nie jest

prawidłowym doręczeniem, w związku z tym nie mogła wystawić świadectwa pracy. Również ona podjęła decyzję, żeby wypłacać R. B. wynagrodzenia. W celu wyjaśnienia sytuacji K. W. nie kontaktowała się z odwołującym. Wynagrodzenia były wypłacane do grudnia 2020 roku.

/okoliczność bezsporna; zeznania świadka K. W. 00:07:10-00:43:30 e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2022r. k 176 i k 173-175/

R. B. (1) nie podejmował prób wyjaśnienia z płatnikiem zaistniałej sytuacji.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 19 czerwca 2020 r. R. B. (1) złożył wniosek o świadczenie postojowe. Po rozpatrzeniu wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.3 – 3 odwrót , decyzja k.4 - 5 akt ZUS/

Wysokość przychodów wnioskodawcy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej wyniosła:

- w kwietniu 2020 r. – 36 579,48 zł

- w maju 2020 r. – 23 063,73 zł

Jednocześnie wnioskodawca oświadczył, że przychód uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc.

/wniosek k.3 – 3 odwrót akt ZUS/

W styczniu 2021 r. R. B. (1) nawiązał kontakt z płatnikiem składek (...) S.A., celem wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Zapytał dlaczego wciąż otrzymuje wynagrodzenie i stwierdził, że otrzymał wcześniej rozwiązanie umowy. Nie było z R. B. rozmowy, że chce on rozwiązać umowę ze względu na możliwość uzyskania świadczenia postojowego. Z pierwszą inicjatywą rozwiązania umowy wyszedł płatnik i zaproponował rozwiązanie na mocy porozumienia stron. W odpowiedzi R. B. załączył prośbę, w której stwierdził, że w lutym 2020 roku otrzymał wypowiedzenie i w związku z tym prosił o rozwiązanie umowy z tą datą, przesłanie świadectwa pracy zgodnego z datą i dokonania korekt w ZUS-ie. To było niemożliwe, gdyż K. W. uznała, że należy doliczyć okres wypowiedzenia.

Poprosiła wówczas sekretarkę, żeby sprawdziła na stronie w trybie śledzenia przesyłki, czy to wypowiedzenie rzeczywiście zostało odebrane. Data nadania przesyłki przez Spółkę to był 20 lutego 2020 r., a przekazanie do doręczenia 24 lutego 2020 r. i rzeczywiście widniało w systemie jako doręczone.

W lutym 2020 roku, kiedy rozpoczynała się pandemia, Spółka bardzo dużo rozwiązywała umów i to doręczenie umknęło K. W., dlatego nie wystawiła powodowi stosownych dokumentów. W praktyce uznawała za rozwiązane te umowy, gdzie wracało zwrotne potwierdzenie odbioru. Kiedy nie było zwrotnego potwierdzenia, nie sprawdzała tego w systemie i nie wystawiała dokumentów świadczących o rozwiązaniu umowy. Po sprawdzeniu przesyłki do skarżącego Spółka podjęła decyzję, że uzna rozwiązanie umowy z odwołującym z datą po doliczeniu 2-tygodniowego okresu wypowiedzenia. Tym samym umowa się rozwiązała 14 marca 2020 roku. Umowa rzeczywiście została rozwiązana z dniem 14 marca 2020 roku dlatego, że dotarło do wnioskodawcy wypowiedzenie, czego płatnik nie sprawdził. Wcześniej K. W. nie miała świadomości, że umowa została skutecznie rozwiązana i wypłacała kwoty wynagrodzenia skarżącemu uznając, że „koszty rzędu 30 zł miesięcznie nie są aż tak istotne”. Pan R. B. zwrócił kwoty, które zostały mu zapłacone do grudnia 2020 r..

/korespondencja email k.81 – 82 , pismo k.91; zeznania świadka K. W. 00:07:10-00:43:30 e-protokół rozprawy z dnia 11.02.2022r. k 176 i k 173-175/

W dniu 27 stycznia 2021 r. R. B. (1) dokonał zwrotu wynagrodzenia otrzymanego od (...) S.A. w wysokości 143,90 zł.

/potwierdzenie transakcji k.159/

W dniu 28 stycznia 2021 r. płatnik składek złożył dokument (...) o wyrejestrowaniu R. B. (1) z ubezpieczeń społecznych z dniem 14 marca 2020 r.

/wyrejestrowanie z ubezpieczeń k.77/

W dniu 28 stycznia 2021 r. płatnik składek wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy w którym wskazał, że R. B. (1) był pracownikiem płatnika od 17 października 2019 r. do 14 marca 2020 r. Świadectwo pracy zostało doręczone wnioskodawcy w dniu 5 lutego 2021 r.

/świadectwo pracy k.79 , potwierdzenie odbioru k.80/

W dniu 4 lutego 2021 r. płatnik złożył korekty raportów rozliczeniowych ZUS RCA za okres od marca do grudnia 2020 r. ( zerujące podstawy wymiaru składek).

Do chwili obecnej skarżący nie został ponownie zatrudniony w Spółce na podstawie umowy o pracę.

/okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim w oparciu o załączoną do akt sprawy dokumentację i zeznania świadka, które nie pozostawiają jakichkolwiek wątpliwości, że oświadczenie o rozwiązaniu przez płatnika umowy o pracę z wnioskodawcą dotarło do niego w dniu 24 lutego 2020 r. , a w konsekwencji umowa o pracę zasadnie uległa rozwiązaniu w dniu 14 marca 2020 r. Wprawdzie nie jest zrozumiałym dla Sądu dlaczego wnioskodawca w treści odwołania zupełnie pominął okoliczność rozwiązania umowy o pracę z płatnikiem (...) S.A. , w głównej mierze kładąc nacisk na wysokość otrzymywanego wynagrodzenia z tytułu umowy o pracę, to jednak nie sposób przyjąć, aby umowa o pracę zawarta między wnioskodawcą, a płatnikiem (...) S.A. uległa rozwiązaniu w innej dacie niż 14 marca 2020 r. W ocenie Sądu za zaistniałą w niniejszej sprawie sytuację w głównej mierze odpowiedzialny jest płatnik składek (...) S.A. , który choćby po numerze nadanej przez siebie przesyłki, mógł z łatwością ustalić czy przesyłka ta faktycznie dotarła do adresata. Powoływanie się zatem przez płatnika na okoliczność braku otrzymania informacji zwrotnej o doręczeniu wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 18 lutego 2020 r. , a tym samym braku podejmowania przez płatnika stosownych działań związanych ze złożonym wypowiedzeniem nie mogła zasługiwać na wiarę. Z drugiej zaś strony wnioskodawca, który otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę mógł oczekiwać, że płatnik dopełni wszystkich pozostałych formalności, a w szczególności, że płatnik wyrejestruje go z ubezpieczeń i zrobi to w terminach przewidzianych przez przepisy prawa. O braku świadczenia w tym czasie pracy przez wnioskodawcę świadczą również zeznania świadka, jak i fakt braku jakiegokolwiek logowania do systemu w spornym okresie. Skarżący, jeżeliby miał jakiegokolwiek klienta musiałby się zalogować do systemu bankowego za pośrednictwem swojego pracodawcy. Tymczasem ostatnie logowanie miało miejsce w 2018 roku, a zatem przez cały sporny okres odwołujący nie wykonał żadnej pracy na rzecz płatnika składek. Tym samym należało uznać, że płatnik nie tylko rozwiązał skutecznie z wnioskodawcą umowę o pracę w marcu 2021 roku, ale również skarżący od tego czasu nie wykonywał żadnej pracy na rzecz płatnika, a zatem z całą pewnością nie może ponosić negatywnych konsekwencji braku działań ze strony płatnika w postaci niesprawdzenia doręczenia przesyłki zawierającej wypowiedzenie i niewystawienia świadectwa pracy. Warto podkreślić, że również świadek w swoich zeznaniach wskazywała, że wypowiedzenie zostało wysłane do odwołującego. Jednocześnie świadek wskazała, że nie dokonano sprawdzenia czy ono doszło, gdyż w tym czasie takie wypowiedzenia wysłano do kilkuset osób, zaś ona jako jedyna obsługiwała kadry i prościej było wysłać kolejne wypowiedzenie niż szukać czy to konkretne doszło. Nadto świadek podkreśliła, że w dalszym etapie niejako zaniedbała tę sprawę, gdyż ilość wręczonych wypowiedzeń i konieczność wydania związanych z tym dokumentów, była zbyt duża.

**Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:**

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15zq ust. 1 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374), świadczenie postojowe przysługuje osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, zwanej dalej „osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą”.

Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia (...)19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą albo przez zleceniodawcę lub zamawiającego, z którymi została zawarta umowa cywilnoprawna.

Świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. (Ust. 2)

Na podstawie art. 15zq ust. 4 ww. ustawy, osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i:

- 1) nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc;
- 2) zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 31 stycznia 2020 r.;
- 3) nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Jak wynika z powyższej regulacji nie uzależnia ona prawa do świadczenia postojowego od daty złożenia wniosku.

Ochrona zatrudnienia oraz zmniejszenie obciążeń i zachowanie płynności finansowej przedsiębiorców to główne zadania pakietu regulacji, które składają się na tarczę antykryzysową. Rozwiązania tam zawarte obejmują nie tylko przedsiębiorców zatrudniających pracowników, a więc zapewniających miejsca pracy, ale również osoby, które prowadzą pozarolniczą działalność gospodarczą oraz wykonują pracę na podstawie umów cywilnoprawnych. Wśród rozwiązań, które mają zapobiegać skutkom epidemii (...)19 w Polsce, jest wsparcie realizowane przez ZUS w postaci wypłacania świadczeń postojowych.

Z przytoczonych wyżej przepisów wynika, że głównym warunkiem, który należy spełniać, aby móc ubiegać się o świadczenie postojowe, jest fakt niepodlegania ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, ale ustawodawca wprowadził także więcej kryteriów, których spełnienie warunkuje nabycie prawa do otrzymania świadczenia z ZUS.

Reasumując pozostałe warunki, jakie musi spełnić osoba prowadząca działalność gospodarczą, gdy ubiega się o świadczenie postojowe to:

- 1) rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej przed 1.04.2020 r. i niezawieszenie tej działalności, a przychód z miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym złożony został wniosek o świadczenie postojowe, był o co najmniej 15% niższy od przychodu, który uzyskano w miesiącu poprzedzającym,
- 2) rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej przed 1.04.2020 r. z jednoczesnym jej zawieszeniem po 31.1.2020 r.,
- 3) brak innego tytułu do ubezpieczeń społecznych,
- 4) zamieszkiwanie na terytorium Polski i posiadanie obywatelstwa RP lub posiadanie prawa czasowego lub stałego pobytu na terytorium RP. (vide pomoc dla pracodawcy w sprawach pracowniczych w dobie kryzysu. Tarcza antykryzysowa, prawo pracy, RODO, ZUS, PIT 2020, wyd. 1 red. Łukasz Prasolek, opubl. Legalis)

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w dniu 19 czerwca 2020 r. R. B. (1) złożył wniosek o świadczenie postojowe, a organ rentowy stanął na stanowisku, iż wnioskodawcy nie przysługuje prawo do świadczenia postojowego na podstawie złożonego przez niego wniosku, bowiem oprócz prowadzenia działalności gospodarczej podlegał on ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

Niemniej jednak przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że w dacie złożenia wniosku o świadczenie postojowe R. B. (1), oprócz prowadzenia działalności gospodarczej, nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń. W ocenie Sądu stosunek pracy łączący wnioskodawcę z płatnikiem składek (...) S.A. ustał w dniu 14 marca 2020 r., kiedy to upłynął dwutygodniowy okres wypowiedzenia umowy o pracę. Z całą bowiem pewnością wnioskodawca oświadczenie płatnika o wypowiedzeniu zawartej umowy o pracę otrzymał w dniu 24 lutego 2020 r., a tym samym bieg terminu wypowiedzenia wynoszącego 2 tygodnie zakończył się w dniu 14 marca 2020 r.

W tym miejscu wskazać należy, że rozwiązanie stosunku pracy jest następstwem czynności prawnej jednej lub obydwu stron. Przepisy Kodeksu pracy nie regulują kwestii, w jakim momencie, w trwającym stosunku pracy, następuje złożenie oświadczenia woli drugiej stronie. Zgodnie zatem z art. 61 k.c., który ma zastosowanie do stosunków pracy na podstawie art. 300 k.p., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. W odniesieniu do oświadczenia woli na piśmie, która to forma jest obowiązkowa zarówno dla wypowiedzenia umowy o pracę, jak i rozwiązania bez zachowania okresu wypowiedzenia, chwila złożenia oświadczenia pokrywa się z momentem prawidłowego doręczenia pisma zawierającego oświadczenie woli adresatowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2005 r. sygn. I PK 37/05, opubl. OSNAPiUS 2006 nr 17-18, poz. 263, Legalis Numer 73332).

W tym miejscu należy wskazać, że z punktu widzenia skuteczności oświadczenia woli nieistotne jest to, czy i kiedy adresat zapoznał się z jego treścią. Wystarczające jest, że oświadczenie woli doszło do niego w sposób stwarzający mu realną możliwość zapoznania się z treścią oświadczenia (wyrok Sądu Najwyższego z 19 października 1976 r., I PR 125/76; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1980 r., I PRN 109/80; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 1990 r., I CR 1410/89; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1995 r., I CR 9/95; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKU 44/96; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 października 1998 r., III ZP 31/98). Dla prawidłowego stosowania art. 61 k.c. nie wymaga się zatem badania, czy adresat rzeczywiście zapoznał się z oświadczeniem woli, ale weryfikuje się, czy istniała taka możliwość (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010 r., II PK 295/09).

Okoliczność zatem, że oświadczenie płatnika o wypowiedzeniu umowy o pracę dotarło skutecznie do wnioskodawcy w dniu 24 lutego 2020 r. skutkowało rozwiązaniem z nim umowy o pracę w dniu 14 marca 2020 r. i ustaniem tego tytułu do ubezpieczeń. Okoliczność zaś, że płatnik nadal wypłacał wnioskodawcy wynagrodzenie, a nadto, że dokonał on wyrejestrowania wnioskodawcy dopiero w styczniu 2021 r. pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Należy dodatkowo podkreślić, że w spornym okresie skarżący realnie nie świadczył pracy na rzecz płatnika, co już podkreślono w ocenie materiału dowodowego. O braku świadczenia w tym czasie pracy przez wnioskodawcę świadczą bowiem zarówno zeznania świadka, jak i fakt braku jakiegokolwiek logowania do systemu w spornym okresie. Skarżący, jeżeliby miał jakiegokolwiek klienta musiałby się zalogować do systemu bankowego za pośrednictwem swojego pracodawcy. Tymczasem ostatnie logowanie miało miejsce w 2018 roku, a zatem przez cały sporny okres odwołujący nie wykonał żadnej pracy na rzecz płatnika składek. Tym samym należało uznać, że płatnik nie tylko rozwiązał skutecznie z wnioskodawcą umowę o pracę w marcu 2020 roku, ale również skarżący od tego czasu nie wykonywał żadnej pracy na rzecz płatnika, a zatem z całą pewnością nie może ponosić negatywnych konsekwencji braku działań ze strony płatnika w postaci niesprawdzenia doręczenia przesyłki zawierającej wypowiedzenie i niewystawienia świadectwa pracy. Trzeba podkreślić, że również świadek w swoich zeznaniach wskazywał, że wypowiedzenie zostało wysłane do odwołującego. Jednocześnie świadek wskazała, że nie dokonano sprawdzenia czy ono doszło, gdyż w tym czasie takie wypowiedzenia wysłano do kilkuset osób, zaś ona jako jedyna obsługiwała kadry i prościej było wysłać kolejne wypowiedzenie niż szukać czy to konkretne doszło. Nadto świadek podkreśliła, że w dalszym etapie niejako zaniedbała tę sprawę, gdyż ilość wręczonych wypowiedzeń i konieczność wydania związanych z tym dokumentów, była zbyt duża, a kwota 30 zł miesięcznie nie obciążała na tyle budżetu Spółki, żeby koniecznym było szczegółowe wyjaśnianie sprawy.

Jak wynika z powyższego płatnik rozwiązał skutecznie ze skarżącym umowę o pracę, a skarżący nie świadczył pracy na rzecz płatnik w tym czasie.

W związku z powyższym, uznać należy, iż wnioskodawca spełnił wszystkie z wymaganych przez ustawodawcę warunków do uzyskania prawa do świadczenia postojowego, określonych w cytowanym art. 15zq ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał R. B. (1) świadczenie postojowe , o czym orzekł w sentencji wyroku.

## ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego podpisanemu pod odpowiedzią na odwołanie pocztą wraz z aktami rentowymi oraz pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje mu prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, które rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi

S.B.